

REGLUGERÐ um öflun sjávargróðurs í atvinnuskyni.

1. gr.

Gildissvið.

Um alla öflun sjávargróðurs í atvinnuskyni í fiskveiðilandhelgi Íslands fer samkvæmt reglugerð þessari. Enginn má stunda öflun á sjávargróðri í atvinnuskyni nema hafa til þess tilskilin leyfi.

Sjávargróður tekur til alls gróðurs úr jurtaríkinu, einkum þangs og þara, sem finna má í fiskveiðilandhelginni, þ.e. á hafsvæðinu frá fjöruborði að ytri mörkum efnahagslögsögu Íslands.

2. gr.

Leyfi og samkomulag vegna þangsláttar.

Enginn má stunda þangslátt í atvinnuskyni nema hafa fengið til þess leyfi sem Fiskistofa gefur út til allt að fimm ára í senn. Leyfið skal bundið við þau sláttutæki, eða sláttupramma, sem hagnýtt eru af leyfishafa. Leyfið er óskiptanlegt og óframseljanlegt.

Ef öflun sjávargróðurs er innan netlaga sjávarjarðar þarf ennfremur samkomulag og samþykki ábúanda eða landeigenda skv. 7. gr. c. jarðalaga, nr. 81/2004, sé það ekki til lengri tíma en tíu ára. Skylt er að veita Fiskistofu aðgang að slíku samkomulagi, verði eftir því leitað, m.a. vegna skráningar sjávargróðurs í aflaskráningarkerfi.

3. gr.

Leyfi vegna öflunar sjávargróðurs utan fjörusvæða.

Öflun sjávargróðurs í atvinnuskyni, einkum þara, utan fjörusvæða skal háð sérstöku leyfi Fiskistofu, skv. 15. gr. b. laga um stjórn fiskveiða, nr. 116/2006.

Sé talin þörf á að koma í veg fyrir staðbundna ofnýtingu á tilteknum stofni, skal leyfi til öflunar sjávargróðurs í atvinnuskyni utan fjörusvæða háð leyfi skv. 1. mgr. auk almenns veiðileyfis, sbr. 2. mgr. 7. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, nr. 79/1997, en Fiskistofa getur gefið út slíkt leyfi til allt að tíu ára í senn.

4. gr.

Skilyrði fyrir útgáfu leyfa.

Eftirfarandi skilyrði gilda hvort sem er fyrir útgáfu leyfa Fiskistofu fyrir þangslætti sbr. 2. gr. til allt að fimm ára í senn eða fyrir öflun sjávargróðurs, einkum þara, utan fjörusvæða sbr. 3. gr. til allt að tíu ára í senn.

Leyfi eru háð því skilyrði að leyfishafi hafi gert nýtingaráætlun um öflun sjávargróðurs sem gildi a.m.k. í fimm ár í senn. Skal áætlun uppfærð áður en öflun sjávargróðurs hefst á hverju ári. Í henni skal greina hvaða tæki verði hagnýtt við öflun, hvaða magni verði aflað, hvar öflun fari fram og eftir atvikum hvaða svæði verði hvíld til að örva endurvöxt. Skal áætlunin byggjast á mati á lífmassa og líklegu aðgengi. Leitast skal við að gera grein fyrir áhrifum nýtingar á umhverfið með hliðsjón af þeim tækjum og aðferðum sem verða hagnýtt.

Drög að nýtingaráætlun skal leyfishafi kynna Hafrannsóknastofnun skriflega. Hafrannsóknastofnun skal, að höfðu samráði við Náttúrufræðistofnun Íslands, veita umsögn um nýtingaráætlunina.

Leyfishafa er skylt í nýtingaráætlun að greina athugasemdir stofnunarinnar og gera grein fyrir þeim skriflega í nýtingaráætlun og hvernig brugðist hafi verið við þeim.

Ákvæði 3. og 4. mgr. skulu einnig taka til uppfærslu á nýtingaráætlun skv. 2. mgr.

5. gr.

Vigtun og skráning.

Um skráningu afla sjávargróðurs fer samkvæmt reglugerð um stafræna skráningu og skil aflaupplýsinga.

Við söfnun á sjó er heimilt að færa sjávargróður á milli skipa en þó skal skrá hvað er tekið af hverju svæði innan netlaga.

Við vigtun og skráningu á sjávargróðri gilda ákvæði reglugerðar um vigtun og skráningu sjávar-
afla.

6. gr.

Birting leyfa til öflunar sjávargróðurs.

Fiskistofa skal birta á vefsíðu stofnunarinnar lista yfir þá aðila sem leyfi hafa til öflunar
sjávargróðurs skv. 3. gr. reglugerðar þessarar.

7. gr.

Eftirlit.

Fiskistofa og Landhelgisgæsla Íslands hafa eftirlit með að ákvæðum reglugerðar þessarar sé fylgt
og er leyfishöfum skylt að gera þessum aðilum kleift að framkvæma athuganir á búnaði og aðstöðu.

8. gr.

Ýmis ákvæði um þangslátt.

Gæta skal þess að festa plantna skaðist ekki við þangslátt og skulu skip, þ.m.t. slátturprammar
(prammar), sem stunda slátt á klóþangi vera þeirrar gerðar að komið sé í veg fyrir að festa rifni frá
botni. Hlutfall plantna sem festan fylgir skal ekki vera hærra en áætlað 8%. Stilkur plöntunnar, sem
eftir stendur skal að jafnaði ekki vera lægri en 25 sm. mælt frá festunni.

Óheimilt er að stunda slátt á svæði fyrir en fögur ár eru liðin síðan svæðið var slegið síðast.
Fiskistofa getur veitt skriflega undanþágu frá þessu.

9. gr.

Ýmis ákvæði um þara.

Ráðherra skal, eftir því sem ástæða er til og að fenginni umsógn Hafrannsóknastofnunar meta
reglulega hvort ástæða sé til að skipta nýtingarsvæðum sjávargróðurs utan netlaga í afmörkuð svæði
eða reinar til að takmarka og vakta nýtingu. Skulu þau svæði tilgreind í viðauka við reglugerð þessa.

Við öflun þara skal gæta þess að þau tæki sem notuð eru til öflunar valdi ekki neikvæðum áhrifum
á þeim svæðum sem öflun fer fram, umfram þau áhrif sem verða af öflun sjávargróðurs, á það svo sem
við um notkun slæðu og snúningsmótor.

10. gr.

Viðurlög o.fl.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt VI. kafla laga um stjórn fiskveiða, nr.
116/2006, IV. kafla laga um umgengni um nytjastofna sjávar, nr. 57/1996 og 15. - 21. gr. laga um
veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, 79/1997.

Ráðherra er heimilt að fela Fiskistofu að fella úr gildi öll leyfi skv. 2. - 3. gr. sé talin ástæða til að
takmarka öflun sjávargróðurs eða endurskipuleggja stjórnun hennar.

11. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 15. gr. b. og 16. gr. laga um stjórn fiskveiða, nr.
116/2006, 3. mgr. 9. og 30. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar, nr. 57/1996 og 2. mgr. 7. og
14. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands nr. 79/1997.

Reglugerðin öðlast þegar gildi og á sama tíma fellur brott reglugerð um öflun sjávargróðurs í
atvinnuskyni, nr. 90/2018, með síðari breytingum.

Matvælaráðuneytinu, x. apríl 2024.

Svandís Svavarsdóttir.

Áslaug Eir Hólmgeirsdóttir.